

Achtergrondinformatie

De Brandende Bede 6 – 12

Nadat Montfort zich gericht heeft tot de Vader, richt hij zich nu tot de Zoon.

Nummer 6

Er zijn twee uitdrukkingen die in het oog springen: 'de nieuwe helpers' en 'alles vernieuwen en de jaren van genade voltooien'. Hiermee is bedoeld: 'de tijd tussen de Hemelvaart van Jezus en zijn terugkeer op het einde van de tijd. Het mysterie van de menswording moet verdergezet worden van dag tot dag.

Geef aan uw moeder nieuwe helpers, 'anders laat mij sterven'. Deze uitdrukking van Montfort heeft niets te maken met enig fatalistisch denken, maar het verwijst naar wat de steriele Rachel heeft beleefd bij het verzoek dat ze richtte tot haar man Jakob. Uiteindelijk kwam God haar tegemoet: *"Toen dacht God eindelijk aan Rachel, Hij verhoorde haar en opende haar moederschoot (Genesis 30,1-22)."*

Later, in nummer 14, komt Montfort terug op het gegeven. Hij citeert dan eerst de profeet Elia die in dezelfde tendens bidt: *"Laat mij sterven"* (1 K 19,4), maar drukt daarna met de psalmist zijn geloof uit: *"Ik zal niet sterven, maar leven"* (Ps 118,17).

"Voor uw moeder bid ik tot u", in drie herhalingen komt hier de uitdrukking 'gedenk' terug. Telkens verwijst Montfort naar de fysieke band van Jezus met Maria, en de eerbied die Hij verschuldigd is: 'Ik vraag het u, gij die als de beste van alle kinderen een grenzeloze liefde koestert voor uw moeder'.

'Alles voor uw eer', Montfort vraagt niets anders. Zijn gebed is een verzoek voor het leven van de Kerk.

'Wat gij mij moet toestaan als waarachtige God die gij zijt'... Waarschijnlijk verwijst Montfort onder andere naar de bevestiging die Jezus geeft alvorens Hij zijn leerlingen verlaat: *"Mij is alle macht gegeven in de hemel en op de aarde, ik ben met jullie, alle dagen, tot aan de voltooiing van deze wereld"* (Mt 28,18. 20).

De nummers 7 – 12

De Latijnse uitdrukking 'liberos' heeft een dubbele betekenis. Het kan 'kinderen' betekenen, en tegelijk 'vrije mensen'. Montfort koos deze Latijnse uitdrukking heel waarschijnlijk omwille van deze dubbele betekenis. Hij herhaalt ze zes keer en elke keer geeft hij een karaktertrek weer van personen waar hij God om smeekt. Verderop in het gebed gaan we ontdekken dat zij de vrucht zijn van de Heilige Geest en de Maagd Maria, het gaat om nieuw-geborenen, met Gods genade tot stand gekomen. Om de dubbele betekenis te respecteren, bewaren we de Latijnse uitdrukking.

Nummer 7

Liberos: zonder een andere prioriteit dan alleen God te dienen, (een verwijzing naar de lijfspreuk van Montfort 'God alleen'). Montfort verwijst naar het woord van Jezus: *"Wie zijn mijn moeder en mijn broers? .. Wie de wil van God doet, die is mijn broer en mijn zus en mijn moeder."* (Mc 3, 34-35)

Nummer 8

"...slaven van uw liefde..." De keuze van het woord 'slaaf' dat Montfort heeft willen gebruiken, vraagt enige uitleg. Hiervoor verwijzen we naar wat hijzelf hierover schreef in 'De Ware Godsvrucht' in de nummers 70 en 71:

“Er zijn drie soorten slavernij: een natuurlijke, een gedwongen en een vrijwillige slavernij. Alle schepselen zijn slaaf van God op de eerste manier: “Van de Heer is de aarde en alles wat zij bevat” (Ps 24,1); de kwelgeesten en de verdoemden zijn het op de tweede, de rechtvaardigen en heiligen zijn het op de derde manier. Deze laatste soort is de edelste vorm van slavernij, aangezien ze God de meeste glorie verschaft. “God ziet naar het hart” (1 S 16,7), vraagt het hart, noemt zichzelf dan ook de God van het hart of van de liefdevolle gezindheid. Immers, door deze slavernij verkiest men God en Zijn dienst boven alles, zelfs al zou de natuur er niet toe verplichten.

Er bestaat een hemelsbreed verschil tussen een dienaar en een slaaf.

Een dienaar geeft zijn meester niet alles wat hij is, wat hij bezit en wat hij door anderen of door eigen werkzaamheid kan verkrijgen. Maar een slaaf schenkt zich totaal aan zijn meester, met al wat hij heeft en nog verkrijgen kan, zonder de minste uitzondering.

Een dienaar eist loon voor de diensten die hij zijn meester bewijst. Maar al heeft een slaaf nog zo nauwgezet, ijverig en hard gewerkt, hij heeft niets te vorderen.

Een dienaar kan, wanneer hij wil of tenminste als zijn dienstdag om is, bij zijn meester weggaan. Maar een slaaf heeft het recht niet om bij zijn meester weg te gaan wanneer hij wil. Tenslotte, een dienaar blijft slechts tijdelijk in dienst van zijn meester, een slaaf echter voor altijd.

Nummer 9

Een radicale beschikbaarheid. In een visioen ziet Jesaja de heropbouw van Jeruzalem door het werk van mensenhanden, maar niet van zomaar mensen, zij komen van elders: “Wie zijn het die daar zweven als een wolk, ...Vreemdelingen zullen je muren herbouwen” (Jes 60,8.10).

Nummer 10

Met jou en voor jou: Luisterbereid, want God spreekt, (Hij drukt zich uit langs oversten) en beschikbaar tot het uiterste: “Laten ook wij maar gaan, om met hem te sterven.” (Jo 11,16).

Nummer 11

Kinderen van Maria. Het is een beschrijving van de missie van Maria: een echte mama zijn. “Let op de liefdevolle zorgen die de heilige Maagd, als de beste van alle moeders, schenkt aan hen die zich aan haar hebben gegeven op de manier die ik beschreven heb...” In De Ware Godsvrucht wijdt Montfort er mooie bladzijden aan. Het loont de moeite ze te lezen: *De Ware Godsvrucht* 201- 212.

Nummer 12

Dienaren van Maria. Zij gaan de taak van Maria vervullen en ‘overal de kop van het oude serpent verpletteren’ en zo meewerken aan de verwezenlijking van het werk door Jezus in gang gezet: vuur zijn dat verteert en een licht dat de wereld verlicht, en dit dankzij hun ‘ware’ devotie tot Maria. Wat betreft deze ‘ware’ devotie lezen we dit getuigenis van Montfort:

“Met welk een welgevallen en waardering rusten de ogen van God en van Zijn heilige Moeder op een vereerder die aldus de heilige Maagd dient zonder de minste zelfzucht! Maar zelden treft men tegenwoordig zo iemand aan! ... Meer dan ooit voel ik mij aangemoedigd om te geloven en te hopen al wat diep in mijn hart ligt gegrift en wat ik al sinds jaren van God afsmeek: dat de allerheiligste Maagd vroeg of laat meer kinderen, dienaren en slaven uit liefde zal hebben dan ooit en dat hierdoor mijn beminde Meester Jezus Christus meer dan ooit in de harten zal heersen” (WG 110 en 113).